

## Миротворчість: Божа мудрість у розв'язанні конфліктів.

### Відеолекція 33: Двигун виправлення

Під час попередньої лекції ми з вами говорили про те, що двигун влади дає нам силу служити.

Яким би не було ваше служіння в церкві, становище в суспільстві або роль у команді, у кожній позиції влади є певний рівень знань і навичок. Перший рівень я називатиму базовим. Це той рівень знань і навичок, якими ви повинні володіти, щоб служити на цій позиції. У міру того, як ви зростатимете й розвиватиметеся у своїх навичках і знаннях та просуватиметеся на вищу посаду, виявите, що кожна нова посада має інший набір навичок, які будуть навичками базового рівня для вищої посади.

Тому я сподіваюся, що ви розумієте необхідність постійного зростання і навчання. Людина не народжується з навичками, необхідними для кожної посади, яку вона хоче обійняти. Ми маємо ходити до школи, знайти наставника, репетитора або когось, хто зможе навчити нас того, що необхідно для якісного служіння і роботи на тих позиціях, до яких ми прагнемо. За допомогою освіти та життєвого досвіду ми готуємося до найвищих позицій, на які Господь бажає нас поставити.

Важливо вчитися, щоб продовжувати рости й набувати необхідних навичок. У 2-му посланні до Тимофія 2:15 апостол Павло пише: «Постарайся представити себе гідним перед Богом, бездоганим працівником, який наставляє на принципи істини».

Тому кожному, хто здійснює служіння, особливо якщо ви маєте владу над командою, співробітниками організації або ведете свій бізнес, вам важливо продовжувати вчитися і рости. Вам необхідно продовжувати зміцнюватися і вдосконалювати навички, які дав вам Господь.

Щоб ефективно служити на будь-якій керівній посаді, необхідно самому вміти приймати поради для виправлення своїх дій і допомагати виправлятися іншим людям. Сила двигуна виправлення, про який піде мова в цій лекції — це сила зростання. Виправлення — це частина життя, але, як і поняття влади, навіть думки про необхідність виправлення для більшості з нас мають негативний відтінок.

Не знаю, як ви, а я не люблю, коли мені роблять зауваження. Це зачіпає мою гордість. Я сприймаю виправлення як щось негативне. Якщо мене виправляють, це означає, що я не зробив свою справу правильно, тому повинен переробити свою роботу. Але коли ви думаєте про виправлення як про силу зростання, як про силу навчання, виправлення може постати перед нами в іншому світлі.

У книзі Приповістей 3:11-12 написано: «Сину мій, Господнім докором не нехтуй, і не зневажай Його застережень. Бо кого ГОСПОДЬ любить, того картає, як батько свого улюбленого сина».

Коли ми говорили про динаміку конфлікту і про те, що відбувається в пастці образи, а також про те, що під час конфлікту Господь оголює те, що хоче змінити в нашому житті. Він хоче виправити, перетворити, щоб зробити нас більш схожими на Ісуса Христа.

Виправлення на робочому місці, в команді, в організації має подібну мету. Коли ми перебуваємо під чийось керівництвом, і людина, що має над нами владу, бачить те, що

потребує виправлення, то здебільшого неважко визначити, чи благословляє вона нас, допомагає нам рости й ставати кращими. Інколи ми зазнаємо критики просто тому, що начальник зловживає своєю владою й виправляє нас для досягнення своїх власних, корисливих інтересів.

Коли ми розуміємо, що виправлення справді необхідне, то можемо звернутися по допомогу до Господа замість того, щоб озлоблюватися або сердитися на свого начальника. Можна попросити Господа, щоб Він допоміг нам змінитися, щоб допоміг навчитися і набути необхідних навичок, щоб зрости. Важливо розуміти, що виправлення — це знак Божої любові до нас. Це знак того, що Він діє в нашому житті.

Щоб двигун виправлення працював, необхідне відповідне йому паливо. Повага і відповідальність необхідні для того, щоб виправлення приносило добрі плоди у вашій церкві, команді та організації. Правильна робота двигуна виправлення дає силу для зростання і розвитку. Якщо ж двигун виправлення працює на іншому паливі: на неповазі або безвідповідальності, — робота організації буде порушена.

Корекція може стати потужним двигуном для команди, яка розуміє, що виправлення потрібне для зростання, вдосконалення, щоб стати кращими, коли нас виправляють. Коли ми змінюємо те, що необхідно, то робимо свою роботу кращою. Коли всі члени команди перебувають на одній хвилі, корекція може стати потужною силою для реорганізації та просування вперед. Цікаво зауважити, що паливо для двигуна виправлення надходить із двох місць: від людини, наділеної владою, яка підказує підлеглим, що треба виправити, та від людини, яка перебуває у підпорядкуванні та правильно застосовує отриману настанову та вказівку.

Як людина, що має владу, так і підлеглий мають підживлюватися повагою та почуттям відповідальності, щоб приносити добрі плоди, які сприятимуть правильному розвитку стосунків у команді та подальшому зростанню організації. Якщо одна або обидві сторони виявляють неповагу або безвідповідальність, тим самим вони додають у двигун виправлення погане паливо, що призводить до руйнування.

У шостому розділі послання до Ефесян апостол Павло пише: "Діти, слухайтеся своїх батьків у Господі, бо це справедливо. Шануй свого батька та матір — така перша заповідь з обітницею, — щоб тобі було добре і щоб ти був довголітній на землі. А ви, батьки, не дратуйте своїх дітей, а виховуйте їх у послуху та вченні Господа. Раби, слухайтеся земних панів зі страхом і тремтінням, у простоті вашого серця, як Христа; не служіть тільки про людське око, як ті підлабузники, але як раби Христа: виконуйте Божу волю щиро, охоче служіть, як Господу, а не як людям. Знайте, що кожний одержить від Господа відповідно до того, що зробив доброго, — чи він раб, чи вільний. І ви, пани, так само робіть їм, — облиште погрози, знаючи, що й ви, і вони мають Господа на небесах, а Він не зважає на особу".

У цьому уривку йдеться про правильне ставлення до авторитету і влади. Кожна людина повинна мати розуміння: правильні взаємовідносини — це служіння Господу, а не просто догоджання земній людині, яка має авторитет. Догоджання іншим відповідно до волі Божої важливе для всіх: для батьків, роботодавців, працівників, для синів і дочок.

Як застосувати вищесказане до процесу виправлення? Як я можу використати свій авторитет і владу для того, щоб послужити іншим людям, якщо необхідно дати повчання або вказівку для виправлення? Що необхідно врахувати, щоб у той момент, коли я хочу допомогти комусь виправитися, двигун виправлення підживлювався необхідним паливом: повагою і відповідальністю?

Перше запитання, яке я поставлю собі: «Чи є в мене повноваження когось виправляти?» Ви помітите, що в багатьох організаціях колеги виправляють своїх колег, всупереч тому, що вони перебувають на одному рівні й мають однакову владу. Від цього найчастіше відбуваються образи, бо людина, якій зробили зауваження, думає або каже: "Хто ти такий, щоб мене виправляти?! Ти ж не мій начальник!" Тому, якщо ви збираєтесь когось виправити, поставте собі запитання: «Чи є в мене повноваження поправляти цю людину?» Якщо ні, то раджу піти й поговорити з тим, хто має на це право, або просто тримати рот на замку.

Наступні запитання: «З яких міркувань я намагаюся виправити дії інших людей? Чи керую мною бажання послужити людям? Чи прагну найкращого для того, кого я виправляю, і для всієї нашої команди або ж я переслідую свої власні інтереси? Коли я когось виправляю, то виявляю повагу або неповагу до цієї людини? Засуджую я цю людину чи виправляю її? Чи звертаю я увагу на позитивні вчинки так само часто, як виправляю негативні? Чи надихаю я на позитивні дії? Як я користуюся своїм авторитетом і наявною в мене владою?»

І нарешті, не виправляйте інших, коли ви охоплені почуттям гніву. Своєю чергою, намагайтеся не провокувати гнів інших. Пам'ятайте, що гнів людини не досягає стандартів Божої праведності. Якщо я намагаюся використовувати свою владу як силу для позитивних змін і поширення служіння і водночас розумію, що гніваюся на щось — мені потрібно дати своєму гніву вщухнути, перш ніж візьмусь за виправлення ситуації, що виникла. А якщо я не зміг цього зробити й висловив свій гнів або спровокував чийсь гнів, то мені потрібно виправити ситуацію якомога швидше.

Якщо під час виховання когось мною рухає гнів, то я не виправляю цю людину зі спонукання послужити їй. Я не ставлю собі за мету допомогти людині в її зростанні та розвитку. Я критикую інших заради своєї вигоди, щоб висловити свій гнів і своє розчарування через ситуацію, що виникла. Сила влади, сила служіння, сила виправлення і сила, необхідна для зростання, пов'язані одна з одною. Тому в процесі виправлення важливо бути уважним до своїх мотивів і цілей.

З іншого боку, необхідно навчитися правильно сприймати слова і дії оточення, коли хтось намагається допомогти вам виправитися або поліпшити ваше служіння. Що станеться, якщо я буду з повагою і відповідальністю приймати критику, спрямовану на виправлення моїх вчинків? По-перше, я поважатиму думку інших людей, а не захищатимуся. По-друге, проявлятиму послух Богові, незалежно від того, чи поправляють мене за речі, які потребують виправлення, чи критикують за те, що, на мою думку, не потребує виправлення. Я буду слухняний Божим заповідям і не буду догоджати людям. Я не обговорюватиму людину, яка поправила мене, щойно вона вийде з кімнати, і не казатиму, який вона невдаха, бо намагалася мене поправити, й що вона геть не має рації. Я не буду пліткувати й обговорювати цю тему з іншими людьми, які не мають стосунку до того, що відбувається.

Але якщо в мене виникнуть сумніви з приводу того, чи правильно вчинив той, хто мене критикує, чи потрібно мені щось виправити, чи ні, тоді я звернуся з цим питанням тільки до тієї людини, яка має наді мною владу, або до того, хто стоїть вище за лінією підпорядкування, особливо, якщо стосунки з безпосереднім начальством натягнуті. Особисто я хочу розвинути в собі правильне ставлення до виправлення, хочу навчитися визнавати свої помилки й бачити, що я можу взяти для поліпшення своїх дій, коли мене критикують. Я часто звертаюся до нашого Бога зі словами: «Господи, дай мені серце, яке правильно сприймає викриття і здатне до виправлення».

Якщо ви людина, яка насилу сприймає критику, попросіть Господа допомогти вам змінити ваше ставлення. Попросіть Господа дати вам серце, яке реагує на спроби виправити вас, як на можливість рости, як на знак любові Господа до вас. Пам'ятайте, що Він працює над вами, бажаючи змінити вас на краще, змінити вас за образом Ісуса Христа. Через труднощі та

критику, яку ви чуєте від інших людей, Він відкриває вам те, що хоче змінити. Тому, немає нічого поганого в тому, щоб вас виправляли.

І нарешті, не озлобляйтеся. Якщо ви не розумієте, чому вас поправили — запитайте. Ставте запитання, щоб зрозуміти, до чого людина, яка має над вами владу, хоче направити вас. Що вам необхідно зробити, щоб знати, як послужити вашому керівникові, догодити йому і принести добрі плоди вашій команді та організації.

Зараз я хочу звернутися до всіх, хто наділений владою, неважливо над ким саме: над вашими дітьми, командою, співробітниками, організацією, або церковним служінням. Якщо ви критикуєте і прагнете виправляти своїх підлеглих з егоїстичних спонукань або прагнучі піднести своє «Я», то ви руйнуєте свій авторитет, команду і ту справу, над якою поставлені. Якщо ви просто змушуєте людей робити те, що хочете ви, просто тому, що ви хочете, щоб вони це робили, то зрештою спричините в підлеглих почуття розчарування, станете причиною розділень і зруйнуєте вашу організацію.

Але, якщо ви намагаєтеся допомогти іншим виправитися з бажанням послужити їм і для розвитку самої людини, яку виправляєте, тоді ваші зусилля можуть стати благословенням для всіх, особливо, якщо найголовнішою вашою метою є створення таких стосунків з людьми, що віддзеркалюють ваші близькі стосунки з Господом.

Отже, коли двигун виправлення працює у вашій організації, у якому напрямку рухаєтеся ви? У якому напрямку рухається ваша команда? Коли у вашій організації виникає конфлікт, то, як працює двигун влади, і куди він спрямовує вашу команду?

На завершення, хочу побажати Вам Божих благословень. До зустрічі на наступній лекції.